

ρίζοντες τὸν μεταφραστὴν ἐκ πολλῶν αὐτοῦ ἔργων δημοσιευθέντων διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος, θέλουσι βεβαίως πεισθῆ μεθ' ἡμῶν ὅτι διὰ τῆς προκειμένης μεταφράσεως πλουτισθήσεται ἡ νεωτέρα ἡμῶν φιλολογία. Ὁ Κ. Παρμενίδης μετέφρασε πρὸ ἐτῶν μετ' ἐπιτυχίας καὶ τὸν Λάτκαριν τοῦ ἐνδόξου φιλέλληρος Βιλεμαίνου.

Ἰδοὺ ἡ ἀγγελία

« Οἱ μετὰ λύπης φέροντες εἰς τὴν μνήμην τὴν κατὰ τὸν 15. αἰῶνα ἐπεληθούσαν καταστροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀυτοκρατορίας δὲν λησμονοῦσι βεβαίως, ὅτι εὐάριθμοι λόγοι Ἕλληνες, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων, κατέφυγον εἰς τὴν Ἰταλίαν. Πρὸς ἀνταμοιβὴν δὲ τῆς φιλοξενίας, τὴν ὁποίαν ἐκεῖ περιέτυχον, ἐδίδασκον τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ οὕτω διέδωκαν τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Εὐρώπην.

» Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ περικλεῆς οἰκογένεια τῶν Μεδίκων, ἡγεμονεύουσα κατὰ τὴν Τοσκάνην, οὐ μόνον περιέβαλεν ἀξιοπρεπῶς τοὺς ἐνδόξους τούτους φυγάδας, ἀλλὰ καὶ πολῦτιμα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα διὰ τοῦ πλούτου καὶ τοῦ περὶ τὰς ὠραίας τέχνας ζήλου τῆς πανταχόθεν συνέλεγε καὶ διέσωζεν. Ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Λαυρεντίου τοῦ Μεδίκου τοῦ ἐπικαλουμένου Μεγαλοπρεποῦς ἡ λαμπρὰ πόλις τῆς Φλωρεντίας μετωνομάζετο Νέα Ἀθῆναι.

» Τὸν βίον τοῦ ἐνδόξου τούτου καὶ φιλέλληρος πολίτου τῆς Φλωρεντίας συνέγραψεν εἰς τῶν δοκιματέρων ἱστορικῶν τῆς Ἀγγλίας ὁ William Rose, καὶ τὸ ἀξιόλογον τούτο σύγγραμμα μετεφράσθη εἰς πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν. Τὴν μετάφρασιν αὐτοῦ ἐπιχειρήσθαι ἐκ τῆς ἐνδεκάτης ἐν Λονδίῳ ἐκδόσεως, καὶ σκοπεῖων ἤδη τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς πέποιθα, ὅτι προσφέρω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν ὠφέλιμον ἄμα καὶ τερπνὸν βιβλίον, καὶ παρακαλῶ τοὺς Ὁμογενεῖς μου ἵνα μὲ συνδράμωσι πρὸς τύπωσίν του.

» Τὸ ἔργον τούτο, περιλαμβάνον τεσσαράκοντα πέντε περίπου τυπογραφικὰ φύλλα, θέλει διαίρεθῆ εἰς δύο τόμους. Μέρος τοῦ δευτέρου τόμου θέλει περιέχει ἐκλογὴν νεωτέρων ποιημάτων μου.

» Ἡ τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς δραχ. 10.

» Μάντσεστερ. 15 Μαΐου 1856.

» Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ ».

ΔΙΑΦΩΡΑ.

— 0 —

ΝΕΑ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΥ. Πίθος ἐμπεριέχων πολῦτιμα εἶδη καὶ μεταφερόμενος

διὰ τῶν σιδεροδρόμων τῆς Πρωσίας, φθάσας εἰς τὸν πρὸς ἄν ὄρον εὐρέθη πλήρης ἀντὶ τῶν ῥηθέντων εἰδῶν ὑπὸ ἄμμου. Διορισθεὶς δὲ πραγματογνώμων ὁ διάστημα μικρογράφος Κ. Ἐχρενβέργος ἐζήτησε νὰ τῷ παρουσιάσῃ τοὺς ἀμμοδόχους ὅλων τῶν σταθμῶν δι' ὧν διήλθε ὁ περὶ αὐτὸ ὁ λόγος πίθος. Λαθὼν δὲ αὐτοὺς ὑπέβαλε τὴν ἐμπεριεχομένην ἄμμον εἰς ἀκριβῆ διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασιν, καὶ ἀνεκάλυψε τὴν ὁμοιότητα ἢ μᾶλλον τὴν ταυτότητα τῆς ἐν τῷ πύθῳ ἄμμου μετὰ τῆς ἐν τῷ ἀμμοδόχῳ ἐνός τῶν σταθμῶν. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης διετάχθησαν παραχρῆμα αἱ ἀπαιτούμεναι δικαστικαὶ ἀνκρίσεις, καὶ οὕτως ἀνεκαλύφθησαν οἱ αὐτουργοὶ τῆς κλοπῆς.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΑΣ

ΠΙΟΣ Θ'. Διαρκούντος τοῦ ἐν Ταυρίδι πολέμου, εἰς τῶν ἐκεῖ Γάλλων στρατιωτῶν ἐπέστειλε πρὸς φίλον του συστρατιώτην εἰς Ῥώμην, περιγράφων αὐτῷ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, καὶ παρακαλῶν αὐτὸν ἵνα μεταβῆ ὅσον τάχος παρὰ τῷ Ἄκρω Ἀρχιερεῖ καὶ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ ἱεουργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ταυρίδι Γαλλικοῦ στρατοῦ. Σπεύσας δὲ οὗτος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ φίλου του μετέβη ἀμέσως εἰς τὸ Οὐατικανὸν ὅπου διαμένει ὁ Πάπας, καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ θυρωροῦ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν Μακαριότητά του. — Εἰπέ μοι, ἠρώτησεν ὁ θυρωρὸς, ἔλαβες προηγουμένως τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῆς;

— Ὡ ἀδελφέ! ἀπάντησεν ὁ στρατιώτης, ὅλα ταῦτα εἰσὶ καλὰ καὶ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς μεγιστάνους καὶ ἀξιωματικούς, ἀλλὰ δι' ἀπλοῦν στρατιωτῶν ὅποιος ἐγὼ πρὸς τί αὐταὶ αἱ διατυπώσεις; Ὁ θυρωρὸς ὅμως ἀντίστατο· ἐπιμένοντας δὲ τοῦ στρατιώτου, ἠνγκάσθη νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρμόδιον θαλαμηπόλον τοῦ βσιλεύοντος. Ἀρχιερεῖως, ὅστις ἀκούσας τὴν αἴτησιν τοῦ στρατιώτου τῷ ἀπέυθυνε τὰς αἰτᾶς τοῦ θυρωροῦ παρατηρήσας. Ἀλλ' ὁ Γάλλος αὐθόλως ἐ-εἶθετο, ὥστε ὁ θαλαμηπόλος ἠναγκάσθη ν' ἀναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Πάπαν· οὗτος δὲ περιεργία φερόμενος διέταξε νὰ παρουσιάσῃ τὸν Γάλλον πρὸς αὐτόν. Ἐλθὼν ἐνώπιον τοῦ Πάπα ἔμεινεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὄρθιος καὶ ἀκίνητος ὡς στῆλαι, ὡς εἰ εὐρίσκειτο εἰς στρατιωτικὴν παράταξιν, εἶτα ἀναβιβάσας τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον κατὰ τὸ στρατιωτικὸν ἔθος. — Πάπα μου (mon Pape), εἶπε, ἰδοὺ ἐπιστολὴ ἧτις σὲ ἀφορᾷ, λάβε τὴν καλοσύνην ἢ ἀναγνώσθης αὐτήν, καὶ νὰ μοὶ δώσης ἀπάντησιν. — Ἐδῶκε δὲ τῷ Ἀρχιερεῖ τὴν ἐπιστολήν τοῦ ἐν Ταυρίδι φίλου του, καὶ συγχρόνως ἐξαχχῶν ἐκ τοῦ κόλπου μικρὸν τι ἀργυροῦν νόμισμα ἐπέσφωρεν αὐτὸ πρὸς τὸν Πάπαν. Ἀναγνοὺς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐπιστολήν. — Ἰέκνον μου, ἀπεκρίθη, εὐχαρίστως θέλω τελέσει τὴν αἴτησιν τοῦ φίλου σου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ παρευρεθῆς καὶ σὺ εἰς τὴν ἱεουργίαν καὶ νὰ κοινωνήσῃς τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Τὸ δὲ νόμισμα τὸ ὁποῖον

μοι προσφέρεις κράτησέ το ἵνα πῆς εἰς ὑγίαν τῶν ἀνδρείων συναδέλφων σου.—Πολύ καλά, Πάπα μου, ἐπνευλαβεν ὁ στρατιώτης, ὑπάγω ἀμέσως εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦ τάγματος, καὶ αὐριον τὸ πρωὶ θέλω εὑρεθῆ εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν (au poste). » Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔφερεν ἐκ νέου τὴν δεξιάν εἰς τὸ μέτωπον, ἐστράφη πρὸς δεξιὰ καὶ μετ' στρατιωτικὸν ἔθιμα ἐξῆλθεν. Τὴν δὲ ἐπαύριον τὸ πρωὶ παρευρέθη εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ μετέλαβε τῶν μυστηρίων διὰ χειρὸς τοῦ Πάπα αὐτοῦ.

ΖΩΟΚΤΟΝΙΑ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Γερμανικῆς τινος ἐφημερίδος, ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐφονεύθησαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἕνεκα φυσιολογικῶν δοκιμῶν 56,000 ζῶα διλ. 20,000 κυνῶν, 15,000 γαλῶν, 10,000 κουνίκλων, καὶ 5,000 μεγάλων μαστοφόρων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΛΛΛΑΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

—ο—

Εἰρήνα βιοσσόος Κόσμω Θεά.
 Ἄνασσα σκάπτρον ἔχοισα τσοὸν δε,
 Ὅσσον γὰς ἀπο οὐρανόν δε ἐν τί
 Αἰθέρας ὕψος.
 Σὸν θρόνον ἐν φύσει ὄντος ἰδρῦσα
 Παντός, ἢ Σεῦ δεικνυς ἀγαπῶς νόμους,
 Ὡς ἡ Θεός, παχρόοις ἐνὶ πτυχαῖς
 Ἰριδος δίας.
 Εἰρήνα, μάκισρα Θεοῦ Πνοά,
 Ἡ βροτοῖς ἐπιγας ἀγῆρω βίω
 Θύραν· μὲν κλυθί τ' εὐχῶς εἰποτέ τοι
 Σὸν κελόν εἶδος
 Φιλεῦσ', ἐμαυτῇ Σὰς συβάσθην βουλάς
 Δρῶσ' ὅ,τι σῶματι ψυχῇ τε κρατεῖ·
 Σεῦ δ' ὦρ' ἀσινῆ, μάχας σῶζον αἰνάς.
 Δός δέ μοι χάριν —
 Τρέψον τὴν ἡμερόεσσαν ὄπα
 Πρὸς τὴν δε γᾶν, λεῦσόν τ' εὐμενεῖ θυ-
 μῷ τσοὸν Κράτος, δοθέντοι θεόθεν
 Ὅφρα φυλάσσης!
 Λεῦσον τῆς εἵνεκεν δυσφορίας
 Οἶον πνεῖ μαλερόν δεινόν τ' ἄημα
 Γᾶ, μόρον δ' ὑπερφίαλον βροτοῖς δρῶν
 Ὅξεῖ χαλκῷ·
 Λεῦσον! φάνηθι τ' ἄμμι τοιῆδ' εὐή-
 ρατος καλά, ὡς αἰεὶ δὴ πέρασσο
 Τᾶ γᾶ, τσοὸν δ' ἀπειρέσιον ἔδος
 Οὐτι λιποῖσα,
 Ἴση γὰρ εἰ Θεῷ Σῶ γεννατῆρι,
 Ὡ θρόνος ἐντὶ Κορυφᾷ ὠρανῶ,
 Οὐ μὴν Τοῦ στέρειτ' ἐν χρόνῳ ταύτῳ Γᾶ,
 Στέρνα τε ἄλως.
 Φάρος δ' ἀπ' ὀμῶν φορεῦ σ' ἀγίρσον
 Σῶν γλαφυράων σφυρῶν ὑπερῆκον,

Ἐβας· Σῆς δ' εὐμελῆος ὁπὸς δεύειτ'
 Οὐτις μερόπων,
 Κάλλους τε Σοῦ. Αὐτίκα γὰρ τις βοτήρ
 Ἐοῖς ἐνὶ σκκοῖς ἄγων πίονα
 Μῆλα, ἢ νομῶ, Σῆς εἶχετ' αὐδῆς·
 Τῶδῃ κέαρ δν
 Πίμπλατ' ἡδείας ἀγκυῆς τ' ἔερσης
 Ὡς ἀμόμονος γλάγους κείνων μασδοῖ,
 Βαῖν' ἀδεῆς τ' ὄρων βύσσης, ἄλως δ' ἱ-
 λιβάτοις ἀκταῖς·
 Γᾶς τε παμθουτεῖρας πόνητρον λάτρας
 Δέγμενος τῆς κυανᾶς ὁπὸς φίλ-
 τρον, ἔκυπτεν ἐς πόνων ταμείον ἔων
 λῆϊον μέγα
 Μειδιάων, ἔλπετο γὰρ ἀμήσειν
 Ἡ ἐν δρεπάνῃ ξανθοῖς κορήμβους·
 Παῖς δὲ πουλύβουλος παναιόλου Ἐρ-
 μοῦ Χάριτι Σῆ
 Βαῖν' ἀκίνδυνος γᾶν θ', ὑγρά κέλευθα
 Πλήσων ἐοὺς εὐπλεκέας θυλάκους
 φίλου χρυσοῦ, βράθος θ' ἔων κηδέων,
 Χάρμα τ' ἀνδράσι.
 Μουσάων δ' αὖ ἀγλαῶν εὐψυχος μύ-
 στης, ἤρεμος, τ' ἀπο θλιβόντων ταρα-
 χων, ἐοῖς ἐνὶ παγκλύτοις τεμένεσ-
 σιν ἦτο ἔρδων
 Ἐὸν θέσκελλον ἔργον, τρέφων φάος
 Ὅκε βροτοῖς νόον φασίνοι, ἄνθη τ'
 Τῶν κέαρ κοσμεῦντα· Τῆς γὰρ χειρὸς
 Εἶχετο φίλως.
 Αἰγίς τ' ἀμβροτος Σεῦ ἐὸν σκέπε κράς·
 Τοιῆδε τοίνυν καὶ νῦν φάνηθ' ἄμμι,
 Πικράς τε βροτοῖς, χθονογηθεῖς μελε-
 δῶνας ἀπωσον!
 Κυδίστων δ' Ἀνάκτων μεγάλων τὰς γᾶς
 Λῦσον πυκινὸν μεριμνάων νέφος,
 Ὅκ' ἐν τᾷ γᾶ φύλοπιν σκαδάει αἰ-
 νὴν βροτολοιογόν τ'.
 Πλήσόν δε τῶν Βασιλῆιον Κῆρ Σῆς
 Χάριτος φίλης, Σφετέρην τε ὄπα
 Χεῦσον ἀμφὶ τῆς μελιρρύτῳ αὐ-
 δῆς, κάλλυνόν τε·
 Ἐλθέ τε δὴ παμφανόωσα πᾶσα
 Τῶν ἐπὶ κλυταῖς κεφαλαῖς, μέγα τ' ἄ-
 γουσα κῦδος Σφετέροις σκάπτροις. Ἄμμι
 Δός κέλος, ὡς πρὶν
 Βήμεναι τὰν θειοφιλέα ἡδόν,
 Τῆ γ' οἶόν τε γᾶν ὠρανῶ πελάσαι·
 Κλυθί μοι τὰ δ', Εἰρήνη· Ἄσω δέ Σ' ἐγὼ
 Σθεῖνός μοι ὄσσον.

Σ. Α.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Ἡ ὁ ἀτυχῆς φιλελεύθερος.

—ο—

Πρωῖαν κ' ἐσπέραν στον τάρον σου φθάνω
 Ὡ φίλη! καὶ κλαίω, καὶ μόνος θρηνηῶ.